

Foia Partidului Național-Țărănesc din Vâlcea

Apare la 1 și 15 ale fiecărei luni. Abonamentul anual lei șase zeci

Redactor: VICĂ GEORGESCU

Administrator: IOSIF ANDREESCU

Trubadurii

„S'au dus la Londra la Berlin
Și la Paris se duc și vin
Și speriat de ei Vintilă
Pleacă la drum, să-i dea de milă“.

Hotărît lucru trăim în plin romantism; oricâtă distanță e între bani și cântec, se pare că guvernului îi arde de cântece.

N'a rămas ușă mare boerească, unde să nu facă o serenadă.

Iar cântăreții liberali, cu mantia sub care ascund toată mizeria unei țări, cheflii cu bereta la o parte, zângănind anapoda pe coardele unei mandoline plesnite, sub ferestre ce nu s'au deschis niciodată și ațipind în pragul tuturor, au tot cerut, un împrumut ce nu mai vine.

În Franța și'n Anglia și-au bătut pieptul strigând: suntem victorioșii alături de voi; ajutați-ne și chemați alături și îndepărtata Americă.

Dar cântecul nu-i făcut să umple punga. Englezii și Americanii au dat din umeri că nu pricep și-au arătat cu degetul numai: *legea minelor, comercializarea*. Noi trăim în romantism iar aliații noștri ne sguđuie și ne trezesc la realism.

Franța lăcrămează dar ne trimite să ne aranjăm cu Germania. Și acolo, cântăreții noștri îi dau zor cu „noi suntem victorioșii“ iar voi învinșii. Germania, însă, care în politică n'a făcut poezie ne întreabă asupra rentelor dacă le revalorizăm și dacă suntem dispuși să restituim averile puse sub sechestru.

Iar noi, noi cântăm în timp ce țara geme. Gândiți numai câți trubaduri avem acum. La Paris: Victor Antonescu, Otulescu, Rosenthal, Victor Slăvescu, Victor Bădulescu.

La Londra Tancred Constantinescu, acela care a cerut Englezilor la fixarea perimetrelor petrolifere un bacșiș de 50 milioane lei, trimis să obțină împrumutul tocmai el. La Berlin, Oromolu, Giuan, Antonescu, Lapedatu.

Pretutindeni, de un an de zile cântăm pe degeaba: Dați-ne împrumut. Am ajuns ca milogii dela răspântiile bălciurilor cari, cu o icoană pe piept și invocând duhurile blândeții lui Crist, cer într'una, ori li se dă, ori li se refuză: *faceți-vă milă...*

Cât costă deplasarea atâtor personaje de atâta vreme în străinătate, numai Vintilă știe — și noi cari vom plăti ca și până acum jaful vistieriei țării.

Pentru liberali, politica, economia politică, finanțele și problemele pieții noastre, au trecut toate ca o baladă fără sfârșit pe seama trubadurilor.

Vai de capul nostru!

ANUNCIU

Comitetul partidului național țărănesc din Drăgașani a luat inițiativa înființării unei societăți anonime pe acțiuni sub denumirea „Banca Săteanului“ din Drăgașani.

Capitalul emisiunii întâiu este de două milioane împărțit în 4000 acțiuni a 500 lei una.

Subscrierile se fac în cursul lunilor Octombrie și Noembrie în Drăgașani și la oamenii de încredere din comunele sectorului Drăgașani iar vărsămintele se depun în Drăgașani la d-l Farmacist Neciu și d-l Dr. G. Roșescu. Constituția definitivă a societății se va face la finele lunii Noembrie.

Rugăm toți prietenii noștri a face propagandă pentru subscrierea de acțiuni.

Câteva cuvinte despre legea învățământului secundar

În general legile făurite de liberali poartă, sau pecetia vreunui interes de partid sau pe aceea a vreunei combinațiuni oculte, de natură a favoriza înavușirea rapidă a vreunui partizan. Toate însă sunt intenționat neclare — spre a da loc oricărei interpretări, — sau sunt pornite dintr'o concepție încălțată de analfabeți, transformați — prin siluirea completă a voinței corpului electoral — în legiuitori de profesie, — fiind lipsite complet de viziunea clară a urmărilor pe cari aplicarea lor le-ar putea avea — sau de consecințele — pentru interesul general — ce ar fi legat de această aplicațiune.

Nicăeri însă, se pare că acest adevăr nu reese mai evident, decât din noua Lege a Învățământului Secundar, — lege care deși așteptată cu nerăbdare de întreaga lume școlară, cași de toți cei pe cari-i interesează chestiunile școlare, — s'a dovedit însă cași toate legiurile liberale, de la primele încercări de aplicațiune a ei, — că este și nestudiată în deajuns și aproape inaplicabilă în practică.

Căci fiind și ea eșită din concepția strimțată, a cine știe cărui colaborator al actualului Ministru al școalelor, — poartă și ea ca toate „operile“ actualului Ministru, pecetia insuficienței și a complectei nepregătiri.

Nu ne vom ocupa însă de data asta, decât de o parte din dispozițiunile acestei Legi — și anume de acelea referitoare la desființarea clasei VIII-a și la trecerea — pentru absolvenții din anul acesta ai clasei VII-a, a așa zisului examen de tranziție, — examen care a adus atâtea perturbare în lumea școlară, — fără nici un interes real pentru învățământ, — și a lovit atât de greu în atâția dintre fruntașii absolvenți ai liceelor noastre.

Și ne vom ocupa în special, de rezultatele dato la acest

examen de tranziție, — la liceul nostru din R.-Vâlcea, unde o comisiune compusă, probabil „din întâmplare“ — numai din profesori liberali, — deci în măsură să reprezinte cu fidelitate intențiunile legiuitorului, — a dat la această primă încercare de aplicare a noiei legi, rezultate uimitoare.

Și însemnăm faptul — pentru noi „capital“ — că examenul acesta, care n'a putut fi nici în concepția legiuitorului și nici în intenția Ministerului școalelor, — decât un examen de lichidare a unor situații, cărora legea cea nouă voia să le pună capăt, — din cauza neclarității ei, — s'a transformat, mai ales pentru profesorii din Comisia examinătoare dela R.-Vâlcea, într'un examen de severă strictețe și chiar de adevărată prigoană, — căreia nu i-au putut rezista nici cei mai buni dintre absolvenții liceului nostru.

Remarcăm în special pentru acest liceu, rezultatele dezastroase, pe cari niște profesori cu sufletele pline de răutate și complect necunoscători ai sufletelor și năzuințelor tinerilor pe cari i-au examinat, — le-au putut obține prin întrebările nervoase puse elevilor lor și cari, nu erau atât me-nite să constate dacă aceștia stăpâneau materia, — cât mai mult „să încurce și să trântescă“

Și remarcăm iarăși, că mulțumită acestui examen, cu totul special — premiantul I-iu al clasei VII-a din anul acesta a fost trântit și lăsat „repetent“ iar elevii cei mai buni ai clasei, cari anul trecut absolviseră clasa cu medii generale superioare lui 8, — de abia au reușit să se strecoare „la limită“.

Iar lumea — întreaga lumea cu judecată a acestui oraș, — se întreabă acum, când au fost just apreciați de către acești profesori, — elevii examinați: în anul trecut când cei mai mulți dintre ei au ab-

solvit clasa VII-a cu cele mai bune note, acordându-li-se și distincțiuni (premii) — la unii din ei; — sau acum când deabia s'au putut strecură, mulți din ei fiind siliți să repete încă un an, clasa pe care la Iunie o absolvise cu deplin succes?!

Și cum se simt oare acum, după acest faimos examen, severii examinatori și mai ales ce stimă le vor mai putea da elevii aceștia, cari mâine-poimâine vor pași în lume, ca cetățenii aleși ai societății noastre?...

Pentru că avem credința că, cu sau fără voia acestor profesori — situația acestor elevi nu va rămâne aceea pe care ei au hotărât-o.

A. G.

Transcriem alăturata scrisoare ce primim din partea Tineretului Tărănist Vâlcean

Domnule Președinte,

Răspunzând scrisoarei Dumneavoastră, prin care — odată cu mulțumirile și încrederea ce ne-o acordați, aduceți îndemnul în suflitele tinerilor grupați în organizația „Tineretului Tărănist Român” din Vâlcea, asigurându-ne de tot concursul Domniei Voastre și al întregii organizații a Partidului Național-Tărănesc din Vâlcea, la rândul nostru vă asigurăm că — pe cât mijloacele și puterile ne vor permite — după cum de altfel am mai arătat — nu vom șovăi un moment în lupta ce am început-o, pentru înlăturarea răului ce subminează întreaga temelie a acestui stat, prin incapacitatea și necinstea celor ce prin fraudă și teroare se impun.

Vom munci și vom lupta până la sfârșit.

Tot deodată vă rugăm a îngădui ca în ziarul Dumneavoastră „Cercul” să ni se rezerve o coloană sau două — dintr'un început, pentru a putea lua contact — cel puțin pe această cale — cu tineretul din județ, până ce împrejurările ne vor permite a lua contact direct cu toți acei ce vor să se alăture nouă, luptând și muncind pentru binele și propășirea acestui neam.

Cu deosebită stimă,

Virgil C. Popescu-Călina
Președintele Organizației „Tineretului Tărănist Român” din Vâlcea

Dela „Tineretul Tărănist Român Vâlcean”

Cei ce au citit procesul-verbal de constituirea „Tineretului Tărănist Român Vâlcean”, au văzut — în linii generale — cum înțeleg tinerii acestei organizații să lucreze pentru binele și propășirea acestei țări.

Convinși că în România Mare

nu se mai poate conduce de către cei ce au condus numai prin minciună și teroare, înțelegând că privind cu nepăsare la cei ce fură banii și pământul statului, pentru ca apoi bietul contribuabil să se vadă din nou încărcat în registrul de impozite, ci însăși s'ar face părtași ai acestor ticăloșii, ei însăși vor fi socotiți de cei ce vor veni mâine să le ceară socoteala, drept criminali ai acestui popor, înțelegând toate acestea, tinerii intelectuali din toată țara și-au strâns rândurile, s'au grupat într'o organizație, căreia i-a dat numele de „Tineretul Tărănist Român” și au început să lucreze. Drumul pe care aceștia se îndreaptă dintr'un început este acela care duce spre mulțimea satelor. Acești robi — nu ai pământului pe care l-au muncit — multă vreme — spre folosul altora, dar ai tuturor parvenților și nechemaiilor din fruntea acestui neam, au început să strige ajutor când au văzut că nu mai pot suferi cruzimea celor ce nu se tem de lege, întrucât ei se socotesc mai presus de aceasta.

La strigătul și în ajutorul lor au alergat cu grabă oameni care astăzi cer să li se lase mâinile libere să poată vindeca și îndrepta — cât mai este timp — tot ceea ce s'a stricat în această țară, de atâta vreme și până astăzi.

Și pentru că munca lor să fie încununată de cât mai mult succes au primit alături de ei și această organizație a „Tineretului Tărănist Român”.

Și pe când partidul — marele și puternicul partid — Național Tărănesc, acționează în toate direcțiile pentru pregătirea de mâine a cetățenilor acestui neam, de o camdată acești tineri care s'au atăturat de acest partid, nu înțeleg să facă altceva decât să muncească pentru luminarea celor dela sate, pentru ridicarea lor atât din punct de vedere cultural — prin mijloacele de care dispun — cât și material — arătându-le însemnătatea Cooperației și îndemnându-i către aceasta.

Nu sunt obligați să facă politică militantă de partid, întrucât ei — dupe cum am arătat — înțeleg să facă mai mult aceea politică a Culturii și a Cooperației pe care de atâta vreme a trâmbișat-o un partid care crede că a monopolizat totul în această țară, fără ca să facă ceva, ba din contră isbind în mod direct și indirect chiar în inima lor, distrugând pe alocurea și ceea ce se făcuse până în prezent.

Și când barierele dela porțile satelor vor fi ridicate, când drumurile ne vor fi lăsate liber, când jandarmii nu ne vor suspecta la fiecare pas toată acțiunea de regenerare morală, pe care noi o vom întreprinde, noi vom porni la muncă, chemând alături de noi pe toți acei tineri ce înțeleg că

o nouă epocă trebuie să înceapă în istoria politica a acestui popor, și că cei dintâi chemați spre a-i trasa drumul acestei noi orientări, nu sunt decât tinerii de astăzi pe care va cădea toată răspunderea de mâine.

În acest sens, în curând vom

Țara mizeriei și a ticăloșiei sau „Imprmutul lui Vintilă”

Cineva, dacă ar putea privi, de sus, peste tot pământul și s'ar întreba care este această țară, și-ar răspunde: România. Țară nenorocită dată în arendă, cu monopol, de peste o jumătate de veac unui partid, care se poartă cu ea, cum se purtau fanarioții, pe vremuri: Storceau cât puteau din pământ și istoveau vitele și oamenii. Parcă cei cari ne secătuesc azi, pe noi și ne-au uscat eri — Liberalii, nu sunt coborâtorii, — unii de sânge, chiar, ai vechilor Fanarioți! Un mic crâmpieiu din viața acestei țări, învederează toate apucăturile Liberalilor:

Decretat guvern provizoriu în Noembrie 1917, (unii spun că a fost o cursă) D-l Vintilă Brătianu, găsește un pretext de a rămâne la putere: facerea unui împrumut în streinătate — acelaș Vintilă, care de zece ani urlă contra împrumutului strein și a stabilizării — și care striga din bojogi „prin noi înși-ne” taxa de trădători pe Național-Tărăniști, când aceștia îi dovedeau că nu ne putem reface fără ajutorul streinătății! Și așa a rămas: D-l Vintilă stă la putere până să facă împrumutul, dar împrumutul a ajuns basmul cu cocoșul roșu: nu se face. Totuși trebuia cel puțin de ochii lumii să lungească tratativele cu streinii — nu de alceva — dar, ca să nu strige prostimea prea tare. Și le-a continuat 10 luni de zile. Minciuna nu se putea întinde, însă, la nemărginit și s'a așezat, cu toate puterile (nu ale lui Vintilă ci ale Țării) să facă un împrumut; cum l-o face, numai să-l facă, altminteri părăsește bunătate de Putere. Dar bancherii streini, pe cari D-l Vintilă îi înjurase și le dase cu tifla zece ani, când ei ne rugau cu parale estine, când l-au prins la cârlig — și cu căciula în mână: „faceți-vă milă și pomană; dați-mi cămă doboară!” — și-au zis; „l-au apucat la strâmtoare; să-l jucăm noi pe el acum!”

Și l-au jucat — adică ne-au jucat pe noi, cum joci pe-un om al dracului ajuns și el odată la disperare; ca să stea numai de vorbă asupra împrumutului, streinii au pretins D-lui Vintilă să recunoască în aur, datorii vechi, aproape uitate — așa de uitate, încât dacă am fi dat — acum doi ani — 100 milioane lei de hârtie ca să stingem cele vreo trei sute milioane, streinii ar fi primit bucuroși. Iși cam luaseră grija. Acum ne-au obligat să ne recunoaștem datorii 300 milioane, dar în

adresa un apel către toți acești tineri intelectuali și plugari din Vâlcea, spre a veni alături de noi și a porni la luptă dreaptă și muncă cinstită.

VIRGIL C. POPESCU-Călina
Președintele Organizației „Tineretului Tărănist Român” Vâlcean

aur, adică vreo zece miliarde (zece mii de milioane) lei hârtie. Cu alte cuvinte, în loc de 100 milioane, vom plăti zece mii de milioane! Și D-l Vintilă la ananghie a iscălit: — Când însă să facem noul împrumut, aliații au spus că trebuie să ne înțelegem și cu Germania, că fără ea, ei nu fac împrumutul. Și D-l Vintilă a trimis delegați în Germania.

Acum doi ani Nemții au trimis la D-l Vintilă și l-au rugat să primească 200 milioane mărci aur (vreo 8-9 miliarde lei hârtie) și să stingem socotelile și răfuelile bănești — dintre cele două țări. D-l Vintilă a pretins, nu știu cât și a dat pe Nemți pe ușă afară. Azi, Germania — ca să ia parte la împrumutul, după care D-l Vintilă a leargă cu limba scoasă — ne pretinde să-i recunoaștem și ei datoriile vechi, tot în aur. De unde înainte ne ruga Germania cu 8-9 miliarde, azi ne scoate și datori, iar D-l Vintilă ar fi mulțumit dacă am rămas tantoși pe tantoși. Deci iar alte miliarde pierdute — pe care irebue să le plătim, afară de nenorocitul de împrumut nou — dacă s'o face — și acela în condițiuni împovăraătoare. Alte, aproape 20 de miliarde vechi puse în spinarea bugetelor și a contribuabililor români! Și colac peste pupază — mai vine și marea secetă. Si Liberalii speculează și această nenorocire:

În loc să distribuie — prin autorități porumbul la populație, cu prețuri convenabile — dânșii strâng cerealele prin băncile ce au — ca apoi să-l speculeze cu prețuri mari. — Nimic nu se mișcă — nimeni nu le dă peste nas. Incurajați de lașitatea noastră, oamenii stăpânirii fură petrolul Statului de 4-5 miliarde.

Se arestează doi-trei deputați, de ochii lumii, că poimâine să le dea drumul — dar avuția Țării s'a dus. Și nimeni nu se mișcă și nimeni nu-i coartă pe Liberali, încă măcar cu o vorbă. Deci și lui Dumnezeu îi e teamă să se atingă — ei o știu și de aceia taie și fură ca în codru.

Orice alt partid, în locul liberalilor, dacă ar fi făcut numai una din greșelile actualului guvern sau o hoșie numai pe sfert — cum le fac dânșii cu duzinele, de mult ar fi fost dat peste cap.

Liberali însă: trimit Români, cu pașapoarte false, să moară cu sutele în mizerie, prin porturile Europei și prin Africa, jură bani destinați aviației și apărării țării; ne

bagă datori la streini cu zeci de mii de milioane, fără să primim un ban; înfometează Poporul și fură petrolul Național de miliarde — și guvernul liberal nu se clatină, deși — singurul ministru capabil D-l Titulescu, a dat demisie — și tot poporul îl hulește! Ca în timp de seletă — ne uităm desnădăjduiți și rugători spre cer, în sus. Nu vine

nici un semn că suntem auziți. — Ce este dela D-zeu — n'avem ce face; vedem însă, că ne stingem din pricina unui pumn de oameni necinstiți — cât să mai răbdăm? Să strigăm; „Săriți hoții!“ și să ne facem singuri dreptate!

Ajunge atâta ticăloșie! La opărte cu lașitatea!

AL. I. DEM-COLTEȘTI

Triumful electoral dela Bistrița

Năsăudenii au dat cel dintâiu examen hotărâtor de rezistență cetățenească

Imensa popularitate a partidului național-țărănesc a fost din nou verificată ieri la alegerea parțială dela Bistrița: d. dr. Nic. Rogneanu a fost ales senator cu aproape 95 la sută din voturile populației românești a județului Năsăud. Este un triumf electoral plin de semnificație. În ochii țării și în ochii Regenței realitatea politică s'a impus din nou în toată lumina ei exactă, nefățărită. Acesta este glasul țării. Dela un capăt la altul al României poporul expiră aceeași unitate de voință și simțire în cadrul partidului național-țărănesc, cum a dovedit-o grandioasa manifestație electorală dela Năsăud.

O viață constituțională normală trebuie să țină neapărat seamă de indicația precisă a mulțimilor chemate, în sensul legilor, să colaboreze la îndrumarea treburilor obștești. Suveranitatea națională a poporului nu este o deșertăciune, ci un adevăr politic.

Arbitrarul și falșitatea au fost lovite decisiv odată mai mult la Năsăud.

Averescanii voiau să facă uz de vechiul sistem al terorizării cu echipe de bătăuși. O bandă de patru bătăuși severineni au sechestrat chiar pe deputatul național-țărănist, pe inimosul părinte dr. Dumitru Manu. Guvernul nu numai că a stat impasibil față de desfășurarea armatei averescanc de bătăuși ci a sprijinit efectiv cu organele administrative sistemul Goga-Tilică Ioanid. Liberalii voiau să tragă multe foloase de pe urma unei reușite a metodei de mistificare a voturilor prin teroarea bandelor. Știți, echipele de bătăuși sunt o instituție specific liberalo-averescană, grație instituției acesteia care se părea a fi irezistibilă, guvernele autocrate își permiteau orice silnicie, orice furt de urne, orice falșificare a voturilor și... alegeau parlamente după bunul lor plac.

La Bistrița încă s'a văzut, că există totuși o margine, și că poporul nu se mai lasă înfricat. Actelor de voinicie și teroare li se răspunde imediat. Țărăniimea românească are acum curajul să-și apere drepturile. Pe socoteala ei nu se mai poate opera ca în codru, furându-i-se libertățile și maltratându-o.

Bistrița va rămâne de aci încolo memorabilă în anele luptelor electorale. Ciocoimea greco-bulgărească și toată ceata autocraților cari au siluit voința unui popor atâta vreme, are însăfârșit un avertisment hotărâtor în Bistrița.

Bistrița este piatra de democrație care delimitează începutul unei ere de energetică și eficace rezistență cetățenească împotriva provocatorilor, bătăușilor și hoților electorali.

A fost cel dintâiu examen de punere în practică a marci hotoriri politice dela 6 Maiu, de a se reacționa pe loc contra oricărei încălcări a drepturilor politice pe cari poporul vrea să le exerciteze pentru a da României un curs nou de îndrumare a afacerilor publice cores-

punzător necesităților reale ale lui. Și examenul a reușit pe deplin.

Potentații liberalo-averescani care și au bătut joc atâta vreme de țara românească, trebuie să fi pe deplin dumiți despre situația politică a țării după Bistrița.

Iar factorul constituțional de arbitrar în Bistrița indicația sinceră, dreaptă și categorică de a rezolvi marea criză politică care ruinează România dela Unire încoace.

Din Drăgășani

De aproape o lună mare zarvă la administrația comunală. Casierul comunal G. Lasca, finul D-lui deputat Mișu Mihailescu, prins cu mâța în sac cu încasările la bălciul comunal, este îndepărtat din serviciul casieriei. Socrul său — papa Olănescu, consilier comunal reacționează, trănțește o dimisie motivată și drept rezultat, consiliul comunal înghite obrăsniciile din dimisia colegului, și hotărăște să-i ceară numai demisia casierului, fără nici o urmare, iar în timpul din urmă se institue chiar o comisie ca să cerceteze din nou cazul și să-l scoată basma curată. Se vede că nu le convine să se creeze precedent, să nu se înceapă cercetări și în alte direcții. În ziarul „Curentul“ s'au publicat mai multe informațiuni însă fără nici o urmare.

Este de mirat cum D-l Primar nu suflă un cuvânt referitor la această chestiune știindul foarte culant în publicarea marelui sale activități și marilor lucrări ce le-a proiectat și vrea să le execute în comună.

Controlorul comunal D-l Mitică Filipescu — foarte activ în controlul pietei de zarzavat și al lăptăreselor, nu-i mai rămâne timp disponibil să controleze și celelalte surse de venituri ale comunei; astfel se spune că de un an de zile nu a putut afla că din cele două depozite de derivate petrolifere numai unul plătește taxele fixate de consi-

liul comunal. Depozitul „distribuită“ plătește peste trei mii lei pentru o cisternă intrată, iar D-l N. Popescu Portărești plătește o taxă minimă de vagon de 500 lei ca pentru ori cara altă marfă.

Socotind numai 40 cisterne anual intrate, se frustează comuna cu câteva zeci de mii lei. Să fie oare aceasta o neglijență a organelor de control sau răsplata tacită a schimbării de atitudine politică a patronului favorizat?! Această se va putea vedea când comuna va trebui să intre în drepturile sale.

În alte direcțiuni comuna este foarte strictă în impuneri. Astfel ni se semnaleză că și D-șoarele profesoare au fost impuse la taxa prestației, cât privește pe meseriași și negustori nu se mai păstrează nici o normă, ci pe apucate.

III. Năravul din fire n'are lecuire. D-l Primar Silviu Ionescu, cel care a bătut pe alegătorii țărăniști în 1926 pentru averescani, iar 1927 tot pe țărăniști pentru liberali, nu s'a putut stăpâni și a bătut până la sânge pe un lucrător tâmplar și pe patronul său pentru că a greșit la executarea reparației unei uși. Nu se lasă mai pe jos în fiecare an, chiar dacă nu sunt alegeri.

Correspondent

Știri din Județ

Din Mălaia Vâlcea. — Primarul com. Mălaia om cu interes pentru comuna sa, a profitat de ocazie și a licitat în numele comunei la vânzarea caselor def. T. Alexescu, la Trib. Vâlcea — case pe cari le-a și luat pe un preț mai mult decât convenabil — cu gândul să instaleze aci: Primăria, Percepția, Jandarmeria și chiar o clasă de școală cari astăzi se adăpostesc pe unde pot și cum pot.

Licitația s'a ținut prin lunie a. c. când s'au adjudecat casele pe seama Primăriei. Acum suntem la finele lui Septembrie — deci 4 luni de atunci, timp în care cu toate stăruințele nămitului Primar, nici până azi, autoritățile superioare din București n'au dat „binecuvântarea“ convenită ca să se încheie actele trăgându-se mereu sub diferite motive rezolvarea atât de dreaptă și atât de folositoare comunei — cererea Primarului.

Toată lumea se întreabă mirată, de ce atâta nepăsare pentru binele comunei? de ce atâtea trăgănituri și amânări? de ce, în definitiv atâtea piedici din partea celor de sus?

În loc să se bucure autoritățile superioare că se mai găsesc și pe la sate oameni cari vor în mod desinteresat binele obștesc — că de ceilalți sunt destui — și să-i încurajeze rezolvând cât mai grabnic anumitele formalități, d-lor găsesc de cuviință să-i descurajeze prin diferite piedici ce le pun.

Nu cumva cauza acestor trăgănituri să fie faptul că, în cazul de față nu e rost de nici un fel de „ghelire“ ca de ex. la „petrolifere“ sau în alte părți?

Din Volneasa-Vâlcea. — În cursul lunii curente, P. S. Episcop Bartolomeu al R. N. S. a făcut inspecția anuală pe Valea Lotrului.

Cu ocazia acestor inspecții Preoții respectivi în cuvântările de bine venite către P. Sa, au expus și starea religioasă-morală-culturală, etc. a sătenilor respectivi — fiind aceasta o obligație față de capul bisericii.

Această expunere ca să fie reală, trebuia neapărat să cuprindă adevărul adevărat despre starea sătenilor Lotreni. Ori cum peste tot pământul — nu numai în Voineasa — nu e grâu fără neghină, sau pădure fără uscături așa nu toți oamenii sunt buni, ci sunt și răi, trebuia deci atinsă și această parte.

Unii dintre sătenii Voineșori cu „musca pe căciulă“ cum zice Românul, au tăcut când a fost vorba de unele lipsuri sufletești recunoscând vina, parte din ei însă s'au formalizat ascultând raportul Preotului lor către P. S. Sa, raport care era mai mult a jelanie — o plângere a sufletului acestui preot tânăr, nu o acuzare asupra nimănu — și după plecarea P. S. Episcop, s'ou luat revanșa demonstrând prin o vizită la una din cărciumile din sat vorbind între dânsii că: dacă ne-a făcut Părintele de rușine(?) harem să nu fie degeaba(!!).

Dar nu despre asta e vorba ci mai mult despre cele ce una din femeile apropiate unui cărciumar de aci spunea către alte femei din sat cari nu fuseseră la biserică la venirea P. Episcop: „ați auzit ce a zis Părintele la biserică azi, că parte din Voineasa au îndrăgît mai mulți cărciuma decât biserică?, dar lasă, nu e nimic, că n'o să mai vadă părintele oameni la biserică“ (!!).

Și... în adevăr că în următoarele sărbători, după vizita P. S. Sale, sătenii au venit în număr foarte mic la biserică!

Acum ne întrebăm: se poate oare o mai mare rătăcire decât aceasta, ca atunci când cineva ne spune în față aceea ce în adevăr suntem, să ne supărăm pe acea persoană, în loc să-i mulțumim că ne arată calea bună pe care să mergem? Și nu putem să negândim că tot mergând pe calea din stânga ne depărtăm de cea din dreapta care e adevărata cale de mântuire sufletească?

Ca încheiere adăugăm și o altă știre cât se poate de tristă — și pe care o dăm sub toată rezerva până la o controlare la fața locului — anume că de câtva timp cam tot după vizita P. S. Episcop, s'ar fi aciolat aci la Voineasa o femeie din tagma adventiștilor — dușmanii religiei noastre — și dacă s'ar adevăra acest lucru, și mai ales că acea femeie ar locui la una din persoanele vizate cu ocazia vizitei P. S. Episcop, apoi cu drept cuvânt putem zice că în adevăr lumea noastră dela sate a început să șovăie în credința strămoșească, care ne-a păstrat neamul atâtea secole, aplecând urechia la toate năzbâțiile unor rătăciți lepădați de Dumnezeu și cari prin proslă lor servesc interese streine, dușmane neamului nostru.

Dar... să dea D-zeu ca știrea aceasta să fie numai un zvon răutacios, iar adevărul să fie acela care a fost tot d'auna pe Valea Lotrului: „Credința ortodoxă adevărată“.

PACOSTEA ȚĂRII sau „Partidul Liberal“

Mi-se cuprinde inima de durere, când văd că nimic nu mai poate rămâne sfânt în această țară...

Nu vreau să zic, că părinții noștrii, n'au cunoscut timpuri cu mult mai grele și mai dureroase, căci adeseori totul le-a stat împotrivă, — „Nici e țara, țara lui“...

Dar, astăzi când printr'o soartă abea visată numai, suntem strânși aproape toți la un loc și când neamul acesta îndelung răbdător se poate cârmui de sine, într'o țară atât de minunat așezată și mândră cum nu e alta, noi să mergem din ce în ce mai rău?

Dacă observăm cât de puțin evenimentele politice cari au loc în timpul nostru, găsim că suntem înăbușiți de o atmosferă de minciună și ficăloșie fără seamăn, de când ne-am eliberat de sub Turci.

Astăzi, în această țară se fură pe 'ndelete, nepedepsit și la lumina zilei.

Ce sunt fraudele petrolifere altceva, de cât înspăimântătoare hoții, în avutul statului?!

Și după cum într'un circ roman, în urma carnajului sălbatic, se spălau urmele de sânge și se arunca un strat lucitor de nisip, tot așa, azi la noi, se 'ncearcă să se acopere crimele și hoțiile fără pe-reche, prin valul mincinos al diversiunilor și uitări.

Pentru ce moneda noastră e mai estină decât toate monedele din Europa? Pentru că „iară și iară“ s'a furat.

Pentru ce țara noastră trece astăzi printr'o îngrozitoare criză economică? Pentru că de zece ani, un anumit partid, prin legi întocmite ad-hoc, a căutat să pună mâna pe toate bogățiile statului și temându-se de concurență streină a lansat formula „prin noi înșine“.

Acum, văzând că e incapabil de a ridică această țară din halul în care a adus-o, calcă în picioare formula de mai sus și chiamă în ajutor capitalul strein, din cele patru vânturi ale pământului.

Partidul acesta fatal, care rezumă ca un simbol, delapidarea economică și morală a națiunii, e partidul liberal.

Acest partid constituie o plutocrație compusă dintr'un număr restrâns de oameni, — plutocrație care și face mendrele fără scrupul pe spinarea țării, — bucurându-se de toate avantajele, pe când poporul în întregime, e lăsat pradă suferințelor.

Această plutocrație s'a format într'o perioadă de patruzeci de ani, numai prin singura putere a banului și a unei politici necinstite.

Acești guvernânți, dela prezi-

dentul de consiliu și până la primarul celei mai depărtate comune din Maramureș, și-au făcut o idee specială de moralitate politică.

Pentru ei, a promite ceva și a nu se ține de vorbă, e tot una.

Ce este altceva afirmația D-lui Vintilă Brătianu în interviewul din Universul din 3 Iulie că „Țara a avut victoria“ împrumutul e „încheiat“ și „stabilizarea asigurată“ când acum, emisarul D. V. Antonescu declară în „Le Temps“ că „continuăm tratativele întrerupte“ în Iulie.

Ce este acest joc de „uite popa nu e popa“ decât o batjocură a moralității politice.

E bine să se știe de toată lumea, că la noi toate bogățiile naturii nu ajung să hrănească pe cei care muncesc, și până la ce punct, crimele și slăbiciunile conducătorilor au transformat o grădină a Europei într'un infern de durere și disperare.

Și dacă totuș, acest popor s'a obișnuit cu foametea și mizerie permanentă și dacă conștiința demnități personale i-s'a șters așa de mult, apoi civilizația universală care în timpurile noastre a devenit cosmopolită, are datoria de a nu ajuta pe cei cari au contribuit la o astfel de stare de lucruri. Căci ea constituie o ofensă a sentimentului: general de umanitate care trebuie să stea la baza relațiilor internaționale.

MIȘUGHIL

Un guvern isgonit

Așa vom putea spune încurând. După guvernul averescan, terciat de o cărămidă, guvernul liberal isgonit cu băta și cu câinii, va încheia și pentru totdeauna lanțul regimurilor de hoți și nepricepuți, cu care D-zeu ne-a bătut, dela o vreme ca o plagă, într'u ispășirea păcatelor noastre și chiar ale strămoșilor.

În slârșit, va răsufli și țara ușurată și multă vreme ne vom scutura cu scârbă și friguri la amintirea unor asemenea vremuri. Ajunsese lumea să creadă că liberalii au pe Spiriduș și se ajută cu Dracul de nu-i poate urni nimic și nimeni din loc; de întrebau oamenii, cu brațele încrucișate și obraji strânși: Liberalii vin când doresc și pleacă când vor, ei gonesc și aduc la putere pe cine le merge în vorbă; ei vând averea țării — o fură — o jupeae și o dezarmează; ei transportă și năpustesc sute de Români prin alte țări (vezi paș-

poartele). Liberalii au sărăcit țara și după ce i-au supt tot ce are pe pământ, îi sorb acum și petrolul de s'a împuțit lumea de gaz... Liberalii cari mint o țară întreagă și duc de nas Regența cu gogoșile unui împrumut, care nu există decât în creerul halucinat al lui Vintilă — pacești liberali — nu-i poate mișca nimeni. Aproape să ne luăm lumea în cap, să apucăm parul sau să ne resemnăm, rugând pe Dumnezeu să aibă grije barem de copiii noștrii, când colo Sfântul se milostivește mai curând: Ruina liberală nu se mai poate ține în sus; cu toate pârghiile văzute și nevăzute, șandramaua fiind prea uscată și huruită și pe deasupra, stropită și cu gaz se năruiește.

Asmuțiți câinii, faceți haz și scuipați spre prăpastie: praful și pulberea în vecii vecilor.

Iar pulberea s'o suflăm spre cele patru vânturi.

Al. I. Dumitrescu-Coltești

Amânarea împrumutului de stabilizare

Tratările, misiunile, contra misiunile, valuta forte cheltuită pentru ele, nu due la nici un rezultat, d. Vintilă Brătianu nu poate face împrumutul.

În Iulie se anunțase, înșelându-se astfel în mod nerușinat factorul constituțional că împrumutul de stabilizare și de refacere a fost încheiat. Se anunță pur și simplu pentru țară „o eră nouă“.

După atâtea luni nimic nu s'a făcut și misiunile liberale circula mereu prin Capitalele capitalului străin.

Acum se anunță că împrumutul se va face... la primăvară!

Se încearcă astfel un adevărat șantaj asupra factorului constituțional spre a prelungi existența guvernului. Se și caută o formulă pentru a se înșela iarăși țara.

Socotim că farsa, ruinătoare pentru creditul Statului, pe care o montează d. Vintilă Brătianu, trebuie să ia sfârșit. Batjocura prea vătămătoare ce se face este cu totul intolerabilă.

Politica corbilor

În totdeauna liberalii au tăbărit asupra țării cum tabără corbi pe cadavre, ca să le sfășie. Avutul ei este jefuit, liberalii însă se îmbogățesc.

Când sunt prinși cu tâlhăriile, liberalii încep să țipe tot ei, sperând că astfel pot să scape de urmări și de pușcărie.

Așa fac acum, când sunt prinși în fapt cu atâtea fraude. Ei strigă că noi instigăm țara. „Instigatorii la lucru“, țipă „Viitorul“ și apoi o serie de elucubrățiuni bolnave.

Răspundem: nu noi, nici nimeni alții nu instigă țara, ci liberalii prin toate metodele lor de apăsare și de jefuire. Aceasta este marea lor crimă față de Stat și de națiune.

În Basarabia martirizată de liberali, pe ei îi instighează din ce în ce mai rău, căci întăresc apăsarea. Pretutindeni este la fel.

De aceia concluzia este: liberalii duc „politica corbilor“ și instighează astfel contra ordinii de Stat. Ei sunt primejdioși și poporul român știe să înlăture primejdiile.

ANUNCIU

Comitetul partidului național țărănesc din Drăgășani a luat inițiativa înființării unei societăți anonime pe acțiuni sub denumirea „Banca Săteanului“ din Drăgășani.

Capitalul emisiunii întâu este de două milioane împărțit în 400 acțiuni a 500 lei una.

Subscrierile se fac în cursul lunilor Octombrie și Noembrie în Drăgășani și la oamenii de încredere din comunele sectorului Drăgășani iar vârsămintele se depun în Drăgășani la d-l Farmacist Neciu și d-l Dr. G. Roșescu. Constituirea definitivă a societății se va face la finele lunii Noembrie.

Rugăm toți prietenii noștri a face propagandă pentru subscrierea de acțiuni.

Făcând comenzi la Tipografia, Librăria și Legătoria de Cărți a Societății Cooperative

„Matei Basarab“
din R.-Vâlcea.

Incurajați o instituție românească care lucrează și vinde cu prețuri de concurență